

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.7.2020
COM(2020) 295 final

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Handelsudvalget, der er nedsat i henhold til den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side, for så vidt angår ændringerne af visse bestemmelser i protokol II om definition af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og metoderne for administrativt samarbejde

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Handelsudvalget, der er nedsat i henhold til den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side ("aftalen"), i forbindelse med den planlagte vedtagelse af afgørelsen om ændring af visse bestemmelser i protokol II til aftalen.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Partnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side.

Partnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side ("aftalen") har til formål at a) gøre det muligt for Stillehavslandene at drage fordel af den forbedrede markedsadgang, som Den Europæiske Union ("EU") tilbyder, b) fremme en bæredygtig økonomisk udvikling og gradvis integration af Stillehavslandene i verdensøkonomien, c) oprette et frihandelsområde mellem Den Europæiske Union og Stillehavslandene baseret på fælles interesser gennem en gradvis liberalisering af handelen på en måde, der er i overensstemmelse med WTO's regler og princippet om asymmetri, under hensyntagen til de særlige behov og kapacitetsbegrænsninger i Stillehavslandene med hensyn til forpligtelsernes omfang og tidsplanerne for disse, d) fastlægge passende tvistbilæggelsesordninger og e) fastlægge passende institutionelle ordninger.

Den 13. juli 2009 undertegnede EU aftalen¹, som Papua New Guinea og Republikken Fiji har anvendt midlertidigt siden henholdsvis den 20. december 2009 og den 28. juli 2014. Efter deres tiltrædelser har Den Uafhængige Stat Samoa og Salomonøerne også anvendt aftalen midlertidigt siden henholdsvis den 31. december 2018 og den 17. maj 2020.

2.2. Handelsudvalget

Handelsudvalget er et organ oprettet i overensstemmelse med aftalens artikel 68. Det er sammensat af repræsentanter for EU og Stillehavslandene (Papua New Guinea, Fiji, Samoa og Salomonøerne). Handelsudvalget fastsætter selv sin forretningsorden, og formandskabet varetages i fællesskab af en EU-repræsentant og en repræsentant for Stillehavslandene.

Handelsudvalget behandler alle spørgsmål, der er nødvendige for gennemførelsen af aftalen, herunder udviklingssamarbejde. Ved udførelsen af sine funktioner kan Handelsudvalget a) nedsætte og føre tilsyn med særlige udvalg eller organer, der er nødvendige for aftalens gennemførelse, b) træde sammen til enhver tid efter aftale mellem parterne, c) behandle ethvert spørgsmål, der er omfattet af aftalen og træffe passende foranstaltninger til udøvelse af sine funktioner og d) træffe afgørelser eller fremsætte henstillinger i de tilfælde, der er fastsat i aftalen.

Handelsudvalget uddelegerer bestemte gennemførelses- og beslutningsbeføjelser til de særlige udvalg, navnlig Det Særlige Udvalg for Toldsamarbejde og Oprindelsesregler, jf. de relevante bestemmelser i aftalen.

¹ Rådets afgørelse 2009/729/EF af 13. juli 2009 om undertegnelse og midlertidig anvendelse af den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side (EUT L 272 af 16.10.2009, s. 1).

2.3. Den retsakt, der skal vedtages af Handelsudvalget

Den *september 2020* skal Handelsudvalget på sit ottende møde vedtage en afgørelse om ændring af visse bestemmelser i protokol II vedrørende definitionen af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og metoder for administrativt samarbejde ("den påtænkte retsakt").

Formålet med den påtænkte retsakt er at:

- ajourføre bestemmelserne om oprindelsesregler efter den seneste udvikling og give de økonomiske aktører forenklede og mere fleksible oprindelsesregler ved at vedtage følgende ændringer:
 - (a) lade følgende bestemmelser, der ikke længere er relevante, udgå:
 - artikel 3, stk. 7: det er ikke længere relevant at præcisere, at kumulation anvendes efter den 1. januar 2010 og den 1. oktober 2015
 - artikel 4a og bilag VIII A er ikke længere relevante, idet der ikke er blevet udpeget noget naboudviklingsland
 - artikel 4, stk. 8, andet punktum og bilag XII: det er ikke længere relevant at opføre produkter med oprindelse i Sydafrika på listen, for hvilke kumulation fandt anvendelse efter den 31. december 2009
 - (b) tilpasning af titlen i artikel 7 til titlen i oversigten
 - (c) indføjelser af en ny artikel 12 med overskriften "Regnskabsmæssig adskillelse" i afsnit II for at give de økonomiske aktører mulighed for at spare omkostninger ved at benytte denne metode til at forvalte bestande
 - (d) udskiftning af artikel 13 i afsnit III med en ny artikel 14 med overskriften "Uændret tilstand" for at give de økonomiske aktører større fleksibilitet med hensyn til den dokumentation, der skal indsendes til toldmyndighederne i importlandet, når der foretages omladning eller oplæggelse på toldoplag af varer med oprindelsesstatus i et tredjeland
 - (e) udskiftning af artikel 14 om "Udstillinger" og artikel 38 om "Toldfrie områder", der ikke længere er nødvendige efter gennemførelsen af bestemmelsen om "uændret tilstand"
 - (f) ændring af artikel 15 i afsnit IV for at give de økonomiske aktører større fleksibilitet med hensyn til overholdelse af krav til oprindelsesbeviser
 - (g) indføjelser af en ny artikel 39, der sammenfatter de funktioner og ansvarsområder, som henhører under Det Særlige Udvalg for Toldsamarbejde og Oprindelsesregler, som nævnes i forskellige bestemmelser i protokol II, og ajourføring af artikel 41
- ajourføring af bilag II til protokol II til aftalen for at bringe det i overensstemmelse med 2017-versionen af HS-nomenklaturen.

Bilag II til protokol II er baseret på 2007-versionen af det harmoniserede system (HS), der er knyttet som bilag til Verdenstoldorganisationens (WCO's) internationale konvention om det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem. WCO har udstedt en ny HS2017-nomenklatur, der trådte i kraft den 1. januar 2017. De gældende regler om oprindelse bør dog opretholdes, da formålet med ændringerne til HS-nomenklaturen ikke er at påvirke de oprindelsesregler, som finder anvendelse på en given vare.

- ændring af bilag IV til protokol II i aftalen for at omfatte den kroatisk version af fakturaerklæringen

Traktaten om Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union blev undertegnet den 9. december 2011 og har fundet anvendelse siden den 1. juli 2013. Aftalen finder anvendelse dels for de områder, hvor traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastlagt i nævnte traktat, og dels for de undertegnende Stillehavslandes område.

- ændring af listen over OLT'er i bilag VIII til protokol II til aftalen for at bringe listen i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

Bilag VIII til protokol II til aftalen indeholder en liste over oversøiske lande og territorier (OLT'er) i Den Europæiske Union. Status for visse af disse territorier er blevet ændret for nylig: Saint-Barthélemy (FR) og Bermuda (UK) blev oversøiske lande og territorier med tilknytning til Unionen henholdsvis den 1. januar 2012 og den 1. januar 2014, og Mayotte (FR) blev en region i Unionens yderste periferi den 1. januar 2014.

- efter Samoas og Salomonøernes tiltrædelse af aftalen, fjernelse af begge staters navne fra betydningen "Andre AVS-stater", der er omhandlet i bilag X til protokol II.

I betragtning af antallet af ændringer, der skal foretages i protokol II til aftalen og dens bilag, bør hele protokollen for klarhedens skyld udskiftes.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDtages PÅ UNIONENS VEGNE

Protokol II vedrørende definitionen af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og metoder for administrativt samarbejde blev indgået i 2009. Visse bestemmelser i den oprindelige protokol II er ikke ajour med den seneste udvikling vedrørende oprindelsesreglerne, hvilket udgør en hindring for at kunne opnå præferencebehandling i henhold til aftalen.

De foreslåede ændringer medfører forenkling og øget fleksibilitet med hensyn til opfyldelse af oprindelsesreglernes krav og procedurerne herfor. F.eks.:

- regnskabsmæssig adskillelse vil gøre det muligt for de økonomiske aktører at spare omkostninger til at forvalte bestande
- større fleksibilitet til de økonomiske aktører med hensyn til den dokumentation, der skal indsendes til toldmyndighederne i importlandet, når der foretages omladning eller oplæggelse på toldoplæg af varer med oprindelsesstatus i et tredjeland
- muligheden for registrerede eksportører for udelukkende at anvende en fakturaerklæring som et gyldigt oprindelsesbevis vil forenkle oprindelsesprocedurer og nedbringe de administrative omkostninger i

forbindelse med udstedelse af varecertifikaterne EUR.1, hvilket vil give aktørerne mulighed for fuldt ud at nyde godt af præferencetoldbehandlingen, hvilket kan have en positiv indvirkning på handelen.

Denne forenkling vil derfor lette handelen og fremme økonomisk udvikling i Stillehavsområdet ved at give de økonomiske aktører mulighed for fuldt ud at nyde godt af præferencebehandlingen i henhold til den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale.

Ændringerne medfører forenkling og fleksibilitet med hensyn til opfyldelse af oprindelsesreglernes krav og procedurerne herfor. Denne forenkling vil lette handelen og optimere anvendelsen af præferencebehandling for økonomiske aktører. Dertil kommer, at de foreslåede ændringer vil tilskynde til regional integration og økonomisk udvikling i Stillehavslændene ved at give virksomhederne flere muligheder for at opfylde oprindelsesreglerne.

Det er nødvendigt at ændre produkter (positioner og beskrivelser) nævnt i bilag II til protokol II til aftalen for at afstemme dem med WCO's ajourføringer af HS-nomenklaturen i 2012- og 2017-udgaven og bevare overensstemmelsen mellem produktbeskrivelser og klassificering i det harmoniserede system.

Bilag VIII til protokol II til aftalen indeholder en liste over oversøiske lande og territorier i EU. I protokol II forstås ved "oversøiske lande og territorier" ("OLT") lande og territorier, der er nævnt i fjerde del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Listen bør ajourføres for at tage højde for nogle af de oversøiske landes og territoriers nylige statusændring.

Det bemærkes, at der i Rådets afgørelse (EU) 2019/2143 af 11. november 2019 allerede er fastlagt den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Handelsudvalget, der er nedsat i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side, for så vidt angår ændringen af bilag II og VIII til protokol II til aftalen (EUT L 331 af 20.12.2019, s. 1). Af klarhedshensyn skal holdningen omarbejdes (uændret) i det nuværende initiativ.

Den foreslåede afgørelse opfylder Unionens forpligtelser i henhold til aftalens bestemmelser.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "*fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen*".

Begrebet "*retsakter, der har retsvirkninger*" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "*vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver*".²

² Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den retsakt, som Handelsudvalget skal vedtage, er en retsakt, der har retsvirkninger og vil være bindende i henhold til folkeretten, jf. artikel, 8, 68 og 78 i aftalen.

Den påtænkte retsakt supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for aftalen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den påtænkte retsakts primære formål og indhold vedrører den fælles handelspolitik.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 207, stk. 4, i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 207 sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.4. Offentliggørelse af den påtænkte retsakt

Da Handelsudvalgets retsakt ændrer den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side, bør den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter vedtagelsen.

RÅDETS AFGØRELSE

om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Handelsudvalget, der er nedsat i henhold til den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side, for så vidt angår ændringerne af visse bestemmelser i protokol II om definition af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og metoderne for administrativt samarbejde

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side¹ ("aftalen"), der fastlægger en ramme for en økonomisk partnerskabsaftale, er blevet midlertidigt anvendt af Papua New Guinea og Republikken Fiji siden henholdsvis den 20. december 2009 og den 28. juli 2014. Efter deres tiltrædelser har Den Uafhængige Stat Samoa og Salomonøerne også anvendt aftalen midlertidigt siden henholdsvis den 31. december 2018 og den 17. maj 2020.
- (2) I henhold til artikel 13 og 68 i aftalen og til artikel 41 i protokol II til aftalen kan ØPA-Handelsudvalget vedtage ændringer til bestemmelserne i protokol II til aftalen.
- (3) Handelsudvalget skal på sit ottende møde den *september 2020* vedtage en afgørelse om ændring af visse bestemmelser i protokol II vedrørende definitionen af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og metoder for administrativt samarbejde.
- (4) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Handelsudvalget bør fastlægges, da den påtænkte afgørelse får bindende virkning for Unionen.
- (5) Protokol II vedrørende definitionen af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og metoder for administrativt samarbejde, som blev indgået i 2009, nødvendiggør ændring af visse bestemmelser for at ajourføre oprindelsesreglerne med den seneste udvikling for at tilvejebringe mere fleksible og enklere oprindelsesregler med henblik på at lette samhandelen for økonomiske aktører og optimere udnyttelsesgraden for præferencebehandling.
- (6) Det er nødvendigt at ændre produkter (positioner og beskrivelser) nævnt i bilag II til protokol II til aftalen for at afstemme dem med WCO's ajourføringer af HS-nomenklaturen i 2012- og 2017-udgaven og bevare overensstemmelsen mellem produktbeskrivelser og klassificering i det harmoniserede system.
- (7) Traktaten om Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union blev undertegnet den 9. december 2011 og har fundet anvendelse siden den 1. juli 2013.

¹ Rådets afgørelse 2009/729/EF af 13. juli 2009 om undertegnelse og midlertidig anvendelse af den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side (EUT L 272 af 16.10.2009, s. 1).

Aftalen finder anvendelse dels for de områder, hvor traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastlagt i nævnte traktat, og dels for de undertegnende Stillehavslandes område. Teksten i bilag IV til protokol II til aftalen bør derfor ændres for at omfatte den kroatiske version af fakturaerklæringen.

- (8) Bilag VIII til protokol II til aftalen indeholder en liste over oversøiske lande og territorier i EU. I denne protokol forstås ved "oversøiske lande og territorier" ("OLT") nedenstående lande og territorier, der er nævnt i fjerde del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab: Listen bør ajourføres for at tage højde for nogle af de oversøiske landes og territoriers nylige statusændring.
- (9) På grund af Samoas og Salomonøernes tiltrædelse af aftalen bør begge staters navne fjernes fra betydningen "Andre AVS-stater", der er omhandlet i bilag X til protokol II

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på Handelsudvalgets ottende møde, baseres på udvalgets udkast til afgørelse, der er vedlagt denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*